

תת"ע (חיפה) 1804-01-25 - מדינת ישראל נ' מרוות גדבאן

תת"ע (חיפה) 1804-01-25 - מדינת ישראל נ' מרוות גדבאן שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 1804-01-25

מדינת ישראל

נגד

מרוות גדבאן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[26.05.2025]

השופט אבישי קאופמן

החלטה

הנאשמת עתרה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות כמפורט בהחלטתי מיום 23.4.25 והמאשימה התנגדה לבקשה. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.

המדובר בעבירת מהירות, כאשר לפי עובדות כתב האישום נהגה הנאשמת ברכבה במהירות של 125 קמ"ש, בדרך בה המהירות המותרת היא 80 קמ"ש בלבד.

הנאשמת אינה חולקת על קבלת זימון, אלא שאי ההופעה לדיון מוסברת בתקלה במשרד בא-כוחה. לבקשה צורפו תצהיר הנאשמת המספר כי פנתה לבא-כוחה וכי היא מבקשת לקבוע דיון "להציג טענותי לגופו של עניין" ותצהיר עובדת משרד עורכי הדין המתאר "תקלה משרדית נדירה אך אנושית" כאמור לעיל, החלטתי לדחות את הבקשה.

כפי שנפסק פעמים רבות, תקלה במשרד ב"כ הנאשם אינה מצדיקה ביטול פסק דין. כידוע: "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל.

תקלה משרדית לא התקבלה כנסיבה המצדיקה כשלעצמה ביטול פסק דין והפסיקה בהקשר זה רבה מאוד ולדוגמא רע"פ 5377/03 וג'די, רע"פ 1381/07 דכה, ע"פ 70050/99 חרובי, עפ"ת 22997-05-14 אבו כוש, עפ"ת 139650-04-18 סגיר ואחרים רבים מספור.

לפיכך, אין הנאשמת זכאית לביטול פסק הדין עקב פגם בזימון, והיה עליה להראות בבקשתה כי הדיון בהיעדר התייצבות גרם לה לעיוות דין. כידוע, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 2575/17 גייאר נ' מדינת ישראל ; רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל; רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל, וכפי שנפסק: "טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. ... על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה".
רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם.

המבקשת לא העלתה בתצהירה טענה כלשהי לגופו של עניין, ואין מקום לביטול פסק הדין על מנת לאפשר לה להעלות טענותיה כאמור בבקשה.

מעבר לנדרש, אף אין לומר כי העונש שנגזר על הנאשמת בהיעדר התייצבות חמור. כבר נפסק כי טענה כנגד חומרת העונש אינה מצדיקה ביטול פסק הדין, אולם במקרה זה דומה כי אף אם אבוא לקראת הנאשמת ואבחן את העונש לגופו אין המדובר בענישה מחמירה. למרות עתירת המאשימה להטלת פסילת רשיון, פסילה מותנית וקנס, גזרתי על הנאשמת קנס בלבד בסכום של 1,600 ₪, דהיינו סכום הגבוה רק במעט מסכום ברירת המשפט לעבירה של נהיגה במהירות של עד 40 קמ"ש מעל למותר במקום, וזאת כאשר הנאשמת חרגה מהמהירות המותרת ב - 45 קמ"ש. אשר על כן, ראיתי לנכון לדחות את הבקשה ולהותיר את פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות על כנו. ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025.